

การพัฒนาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารการจัดการ
ความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย
**The Development of Causal Relationships Among Factors Affecting Risk
Management of Savings Cooperatives in Thailand**

รภัสศา รวงอ่อนนาม และ ฉัตรชัย พรประสิทธิ์

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

Rapassa Rong-onnam and Chatchai Phonprasit

North Bangkok University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Rapassa.ro@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยยังมีปัญหาหลายอย่างรวมถึงอุปสรรคของสหกรณ์ออมทรัพย์ในด้านความเสี่ยงที่เกิดจากการบริหารงานสหกรณ์ตามมาการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย และ 2. เพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 840 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมิน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM)

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านการบูรณาการในการจัดการความเสี่ยง 2) ปัจจัยด้านกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง 3) ปัจจัยด้านความสามารถในการจัดการความเสี่ยง และการสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน และ 4) ปัจจัยด้านการจัดการความเสี่ยงและความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมร่วมกันในองค์กร ส่วนใหญ่ส่งผลต่อการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยทั้งสิ้น และผลการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยมีดัชนีวัดความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

* วันที่รับบทความ : 6 พฤษภาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 17 มิถุนายน 2567; วันตอบรับบทความ : 19 มิถุนายน 2567

Received: May 6 2024; Revised: June 17 2024; Accepted: June 19 2024

คำสำคัญ: การพัฒนาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ; การบริหารการจัดการความเสี่ยง; สหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย

Abstract

Research on the development of causal relationships among factors affecting risk management of savings cooperatives in Thailand still has many problems, including obstacles of savings cooperatives in terms of risks arising from cooperative management. Follow me the objectives of this research were 1. to analyze factors affecting risk management of savings cooperatives in Thailand and 2. to develop a model of causal relationships among factors affecting risk management. Risks of savings cooperatives in Thailand It is quantitative research. The sample group used in this research was 840 samples using Simple Random Sampling. The research tools included questionnaires and evaluation forms using ready-made programs. and structural equation modeling (SEM) analysis. The results found that the results of the analysis of factors affecting risk management of savings cooperatives in Thailand consist of 4 factors: 1) Comprehensive factors of risk management 2) Strategic factors of risk management 3) Risk management and competitive advantage factors; 4) Risk management factors and shared social responsibility in the organization Most of them affect risk management of savings cooperatives in Thailand. And the results of developing a causal relationship model of factors affecting risk management of savings cooperatives in Thailand have an index measuring harmony with empirical data that is statistically significant at the .05 level and .01

Keywords: Development of causal relationships; Risk Management; Savings cooperatives in Thailand

บทนำ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจไทยต้องเผชิญกับปัจจัยที่มีผลกระทบหลายด้านทั้งความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ทั้งปัญหาการเมืองภายในประเทศ ทั้งความผันผวนของค่าเงินบาท สินเชื่ออสังหาริมทรัพย์มียอดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงภัยธรรมชาติต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบโดยรวมในด้านเศรษฐกิจและด้านการเงินในประเทศ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565) และยังไม่สามารถดำเนินการตามกลไกทางการเงินได้ จึงทำให้เกิดปัญหาหนี้เพิ่มมากขึ้นตามมา ซึ่งนับได้ว่าเป็นสาเหตุสำคัญอย่างยิ่ง และเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดมีการรวมกลุ่มกันเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการจัดตั้งสหกรณ์ขึ้น (นุกูล กรยีนยงค์, 2554) ดังนั้นสหกรณ์จึงมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการระดมเงินทุนของสมาชิกสหกรณ์เพื่อช่วยเหลือสมาชิกด้วยตนเอง แต่ยังมีปัญหาหลายอย่างรวมถึงอุปสรรคของสหกรณ์ออมทรัพย์ในด้านความเสี่ยงที่เกิดจากการบริหารงานสหกรณ์ตามมาอีกด้วย

สหกรณ์ออมทรัพย์ (Savings and Credit Cooperatives) เป็นสถาบันการเงินระดับฐานรากที่สำคัญมีการดำเนินธุรกิจในด้านการเงินในรูปแบบของการออมและการกู้ยืมเงินที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิก ปัจจุบันสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยมีจำนวนสหกรณ์ ทั้งหมด 1,417 แห่ง สมาชิก 3,101,782 คน โดยแบ่งออกเป็น สหกรณ์ออมทรัพย์ครู 112 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัย 39 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ราชการอื่น 168 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจ 125 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ทหาร 180 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์โรงพยาบาลและสาธารณสุข 157 แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ภาครัฐวิสาหกิจ 51 แห่ง และสหกรณ์ภาคเอกชนและอื่นๆ 585 แห่ง (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์, 2565) ทำให้สหกรณ์มีความสำคัญมากเป็นอันดับ 3 ในระบบสถาบันการเงิน รองจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ โดยมีสินทรัพย์รวมทั้งสิ้นประมาณ 2.55 ล้านล้านบาท และมีอัตราการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วตลอดระยะเวลา 5 ปีย้อนหลัง (2561 - 2565) ทั้งนี้การเติบโตดังกล่าวจะอยู่ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีบทบาทในการระดมเงินออมของประชาชน ซึ่งถือได้ว่าสหกรณ์ออมทรัพย์เป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในทุกสาขาอาชีพ ทั้งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการขับเคลื่อนประเทศตามนโยบายของรัฐบาล

การบริหารสหกรณ์เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินการในการวางกลยุทธ์และจัดโครงสร้างสหกรณ์เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของสหกรณ์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละสหกรณ์ที่เผชิญอยู่ การปล่อยกู้เงินอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าสถาบันการเงินของรัฐเป็นตัวอย่างที่จับใจให้กับสมาชิก ซึ่งจะส่งผลทำให้สภาพคล่องทางการเงินที่จะชำระคืนช้า และส่งผลให้การหมุนเวียนของทรัพย์สินลดลงอย่างรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับการฝากเงินส่งสหกรณ์น้อยก็เป็นสาเหตุของการขาดสภาพคล่องด้วยเช่นกัน การที่สหกรณ์นำเงินฝากของสมาชิกไปฝากยังสถาบันการเงินอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงๆ และกำหนดดอกเบี้ยเงินฝากสูงจนทำให้สมาชิกเร่งระดมการออมมากเกินไปก็ส่งผลให้เงินฝากมีมากเกินไป ก็อาจทำให้เกิดปัญหาโดยเฉพาะคณะกรรมการดำเนินการหมดวาระพอดี คณะกรรมการชุดใหม่ไม่สามารถบริหารงานต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพจนทำให้มีการเรียกร้องให้เอาคณะกรรมการชุดเดิมกลับมาบริหารเป็นต้น รวมทั้งสมาชิกบางคนที่มีความรู้เรื่องบัญชีการเงินควรให้ความสนใจกับการเงินของสหกรณ์เป็นสำคัญจะได้ไม่เกิดความเสี่ยงด้านบริหารจัดการการเงิน (ภุชงค์ สาริกา, 2560) ปัญหาการดำเนินงานด้านความมั่นคงทางการเงินของสหกรณ์ เสถียรภาพ ความปลอดภัย หนี้สูญ ความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยงผลกระทบจากความเสถียรด้านธุรกิจเช่นกัน ขณะเดียวกันก็ต้องมีการทำให้อัตรากำไรขั้นต้นมีจำนวนที่สูงขึ้นรวมทั้งวิเคราะห์แนวโน้มการเจริญเติบโตในการทำกำไรในอนาคต ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่ต้องสร้างรายได้สร้างเงินเพราะเงินเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการ จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเสี่ยงต่อเงินเป็นอย่างมาก ซึ่งการบริหารสหกรณ์ออมทรัพย์มาจากการเลือกตั้ง และได้คณะกรรมการดำเนินการ ฝ่ายจัดการ สมาชิก

ต้องมีความโปร่งใส ซื่อสัตย์ สุจริต ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวมจะไม่เกิดความเสียหายกับสหกรณ์ออมทรัพย์ (รุ่งรัตน์ ครุฑเวช, 2560)

สรุปประเด็นปัญหาการวิจัยจากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อการพัฒนาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย เพื่อเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการความเสี่ยง และผลการศึกษจะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาการจัดการความเสี่ยงในการบริหารจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้้องค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นเครื่องมือให้ผู้บริหารองค์กรแต่ละแห่งในการบริหารจัดการเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยเชิงปริมาณ คือประชากรของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความเหมาะสมในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ซึ่ง Hair, et al (2010); นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) กล่าวถึงการกำหนดอัตราส่วนระหว่างจำนวนตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์ว่าควรจะเป็น 20 เท่า ต่อ 1 สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจำนวนพารามิเตอร์ในแบบจำลองจำนวน 21 พารามิเตอร์ ขนาดตัวอย่างที่มีความเหมาะสมและเพียงพอจึงควรมีอย่างน้อย $20 \times 21 = 420 \times 2$ ผลจากการคำนวณดังกล่าว เป็นจำนวนของขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการเก็บข้อมูล และเป็นการสำรองหรือลดความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งคำนึงถึงความเหมาะสมกับประเด็นในการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ 840 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมิน และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยเชิง

ยืนยันสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM)

วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ พิจารณา 2 ส่วนคือ ค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในการวิจัยและมาตรวัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การตรวจสอบความตรง (Validity) ด้วยวิธี

- การหาค่าความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามอาศัยเทคนิคทางสถิติคือ การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อยืนยันความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถาม ทำให้ทราบว่า แบบสอบถามที่ประกอบด้วยตัวแปรหลายตัวที่ได้มาจากแนวคิดทฤษฎีหรือนิยามปฏิบัติการของการวิจัย ควรจะรวมตัวแปรใดบ้างเพื่อสร้างเป็นปัจจัยเดียวกัน ในการหาค่า Confirmatory Factor Analysis (CFA)

- การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไข ให้มีความสมบูรณ์ขึ้น หลังจากได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วมาทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ภายหลังจากที่พิจารณาของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิความตรงของข้อคำถามแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้วมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือนิยาม (Index of items-Objective Congruence: IOC) โดยให้คะแนนระดับความสอดคล้อง ดังนี้

+1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

-1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยจากนั้น

ทำการปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

โดยสูตรที่ใช้คำนวณมี ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ R ผลรวมของผลการประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันและให้ผลการประเมินเป็น +1

N จำนวนผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์มาพัฒนาเป็นแบบสอบถามสำหรับใช้ในข้อมูลเชิงปริมาณคือ แบบสอบถาม ทำการสร้างข้อคำถามและค่า IOC สำหรับใช้สอบถามประชากรของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจาก กรอบแนวคิดในการวิจัย และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ในลำดับต่อไป

2) แบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์โดยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน

3) เลือกแบบทดสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ 0.50 ขึ้นไปได้ ถ้าไม่พอให้นำข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.05 มาปรับปรุงแก้ไข และให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบใหม่ เพื่อให้ได้ข้อคำถามในแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้ ผลการทดสอบดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

4) คุณภาพด้านความเชื่อมั่น (reliability) ดำเนินการโดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจำนวนตัวอย่างขั้นต่ำในการตรวจสอบคุณภาพความเชื่อมั่นจะต้องมีอย่างน้อย 30 ตัวอย่างขึ้นไป ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้จำนวน 30 ตัวอย่าง และหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.98 โดยใช้สูตร (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2556)

5) การตรวจสอบค่าที่ผิดปกติ (Outliers) สามารถดูได้จากข้อมูลดิบว่ามีค่าที่สูงหรือต่ำที่ผิดปกติหรือไม่ หรืออาจดูได้จากกราฟฮิสโทแกรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ซึ่งการแจกแบบสอบถามเป็นไปตามขั้นตอนเพื่อติดต่อผู้จัดการสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 840 ชุด และการตอบกลับโดยวิธีการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และผู้ช่วยเหลือ แล้วนำแบบสอบถามมาทำการตรวจสอบ แยกฉบับสมบูรณ์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป

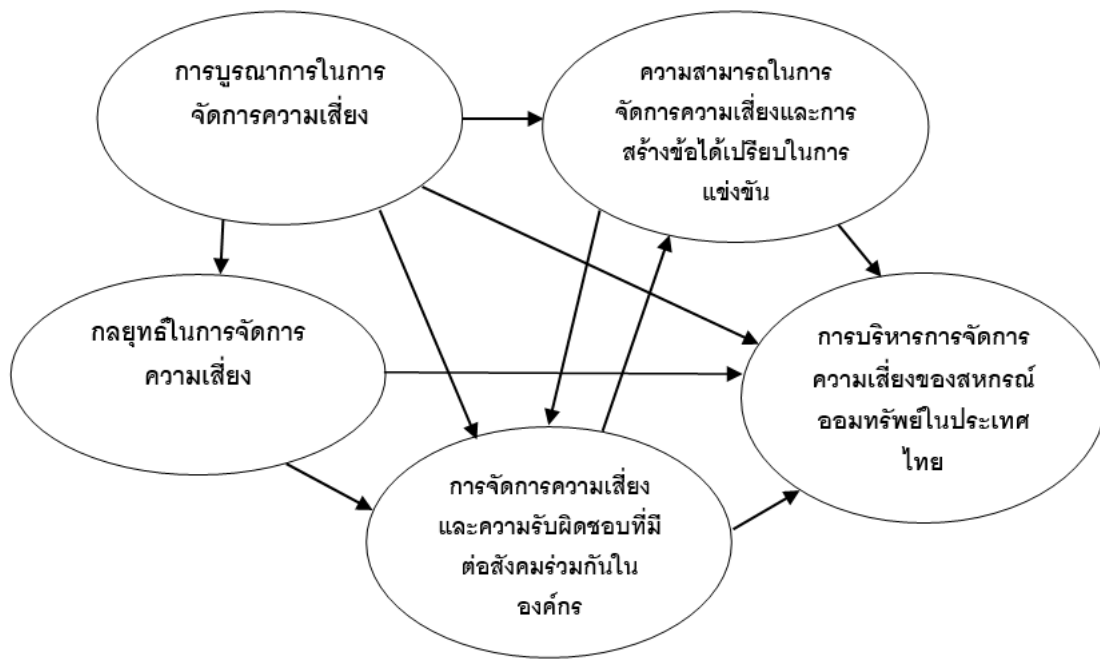
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ปัจจัย และตัวแปรต่างๆ เป็นการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ใช้ค่าสถิติขั้นสูง SEM (Structural Equation Modeling) ได้แก่ ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistics: χ^2) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness-of-Fit Index: GFI) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted goodness-of-fit index: AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีอิงเกณฑ์ (Normal Fit Index: NFI) ค่าที่บ่งบอกถึงความสอดคล้องของโมเดล Tucker-Lewis Index (TLI) ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลที่กำหนดขึ้น (Incremental Fit Index: IFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Hoelter) ค่าดัชนีรากกำลังที่สองเฉลี่ยของเศษ (Root Mean Residual: RMR) ค่า

ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล (Schumacker & Lomax, 2010)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย ผลการวิจัยแบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีผลต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยง

T	ACCM	APRR	IRMD	SMAG	AEIS	ISTG	LCDR	IRMP	SAFF	GOGO	COAD	PARM	OBSE	FOTR	SRAE	KOSR	EAAE	COMP	STAG	IETC	IDTP	
ACCM	1																					
APRR	.734**	1																				
IRMD	.522**	.612**	1																			
SMAG	.543**	.470**	.446**	1																		
AEIS	.214**	.420**	.435**	.429**	1																	
ISTG	.366**	.236**	.388**	.266**	.698**	1																
LCDR	.332**	.572**	.465**	.390**	.702**	.291**	1															
IRMP	.432**	.765**	.128**	.536**	.252**	.334**	.748**	1														
SAFF	.588**	.526**	.118**	.214**	.323**	.907**	.365**	.286**	1													
GOGO	.749**	.460**	.144**	.166**	.248**	.347**	.473**	.732**	.363**	1												
COAD	.536**	.243**	.431**	.332**	.363**	.465**	.391**	.223**	.702**	.353**	1											
PARM	.866**	.593**	.370**	.332**	.541**	.129**	.536**	.248**	.093**	.891**	.456**	1										
OBSE	.926**	.641**	.475**	.311**	.770**	.118**	.214**	.363**	.363**	.926**	.168**	.831**	1									
FOTR	.292**	.144**	.166**	.258**	.347**	.144**	.166**	.541**	.113**	.332**	.550**	.391**	.343**	1								
SRAE	.605**	.877**	.465**	.390**	.802**	.183**	.376**	.770**	.091**	.695**	.124**	.797**	.761**	.456**	1							
KOSR	.093**	.895**	.128**	.536**	.243**	.431**	.332**	.541**	.363**	.243**	.431**	.334**	.282**	.702**	.273**	1						
EAAE	.363**	.243**	.118**	.214**	.233**	.573**	.311**	.702**	.113**	.223**	.573**	.248**	.237**	.193**	.595**	.398**	1					
COMP	.113**	.223**	.144**	.166**	.248**	.495**	.290**	.093**	.093**	.248**	.495**	.363**	.134**	.363**	.243**	.480**	.977**	1				
STAG	.093**	.248**	.183**	.376**	.363**	.452**	.193**	.363**	.104**	.363**	.454**	.264**	.136**	.113**	.223**	.492**	.619**	.573**	1			
IETC	.104**	.363**	.370**	.332**	.541**	.512**	.344**	.113**	.07	.541**	.512**	.442**	.336**	.093**	.248**	.442**	.248**	.431**	.667**	1		
IDTP	.923**	.758**	.475**	.311**	.770**	.146**	.675**	.093**	.547**	.770**	.146**	.852**	.902**	.104**	.363**	.274**	.363**	.129**	.374**	.376**	1	
MEAN	4.12	4.13	4.21	4.07	4.07	4.14	4.14	4.07	4.15	4.16	4.35	4.19	4.15	4.43	4.16	4.49	4.51	4.54	4.42	4.46	4.46	4.06
S.D.	0.454	0.525	0.622	0.680	0.527	0.467	0.623	0.622	0.651	0.621	0.579	0.621	0.663	0.593	0.670	0.561	0.528	0.553	0.568	0.499	0.559	0.559

** p ≤ .01, * p ≤ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดในภาพรวมเกือบทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติ และในภาพของตัวแปรองค์ประกอบค่าสหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติมีค่าอยู่ระหว่าง 0.120 ถึง 0.907 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ด้วยตัวเองเกือบทุกคู่มีค่าความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าความสัมพันธ์แนวลบและแนวบวกอยู่ระหว่าง 0.07 ถึง 0.923 โดยมีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 4.07 ถึง 4.54 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.454 ถึง 0.683

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างองค์ประกอบ

การวิเคราะห์ค่า **KMO** พบว่า องค์ประกอบของความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยง มีค่า 0.833 การบูรณาการในการจัดการความเสี่ยง มีค่า 0.873 กลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง มีค่า 0.856 ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน มีค่า 0.874 และการจัดการความเสี่ยงและความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมร่วมกันในองค์กร มีค่า 0.854 แสดงถึงความเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบใน

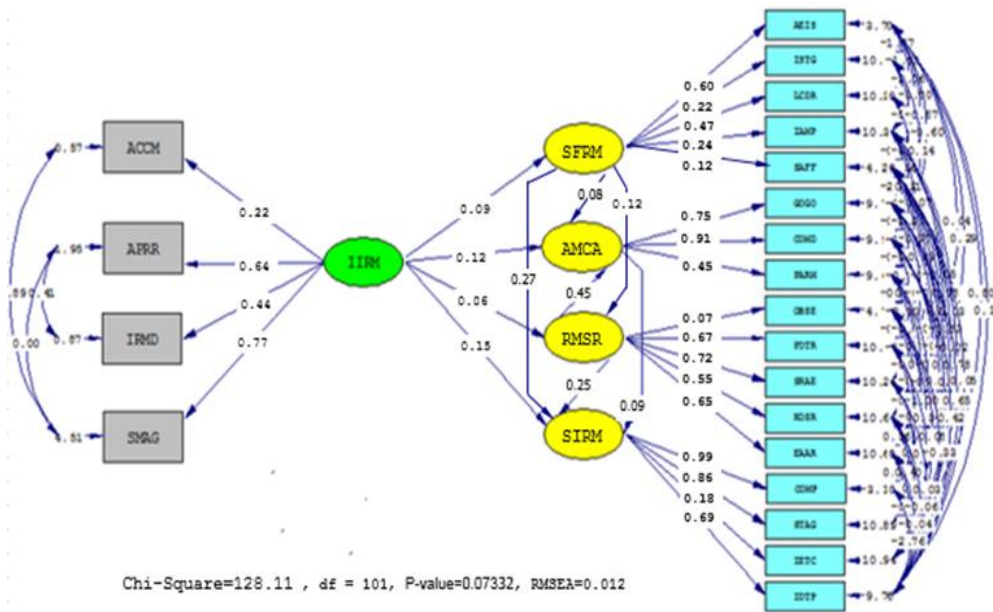
ระดับดีมากทุกองค์ประกอบ การวิเคราะห์ค่า Bartlett's Test พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกองค์ประกอบ แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสามารถนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ การวิเคราะห์ค่า Communalities เริ่มต้น คือ 1.00 ทุกองค์ประกอบ แสดงถึงความเหมาะสมขององค์ประกอบตามหลักของการสกัดองค์ประกอบแบบ Principal Component Analysis และการวิเคราะห์ค่า Component Matrix พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของปัจจัยทุกปัจจัยมีค่าเกิน 0.30 แสดงว่าองค์ประกอบของทุกปัจจัยมีความเหมาะสม โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้ทั้งหมด ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.146 ถึง 0.947

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีรายละเอียดดัง

2.1 การวิเคราะห์ค่า KMO พบว่าองค์ประกอบของความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยง มีค่า 0.833 การบูรณาการในการจัดการความเสี่ยง มีค่า 0.873 กลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง มีค่า 0.856 ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน มีค่า 0.874 และการจัดการความเสี่ยงและความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกันในองค์กร มีค่า 0.854 แสดงถึงความเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบในระดับดีมากทุกองค์ประกอบ การวิเคราะห์ค่า Bartlett's Test พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกองค์ประกอบ แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสามารถนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ การวิเคราะห์ค่า Communalities เริ่มต้น คือ 1.00 ทุกองค์ประกอบ แสดงถึงความเหมาะสมขององค์ประกอบตามหลักของการสกัดองค์ประกอบแบบ Principal Component Analysis และการวิเคราะห์ค่า Component Matrix พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของปัจจัยทุกปัจจัยมีค่าเกิน 0.30 แสดงว่าองค์ประกอบของทุกปัจจัยมีความเหมาะสม โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้ทั้งหมด ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.146 ถึง 0.947

2.2 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยง การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Factor Loading) ซึ่งทุกองค์ประกอบในแต่ละปัจจัยมีค่ามากกว่า 0.30 แสดงว่าองค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ค่าไค-สแควร์ (X^2) มีค่าเท่ากับ 128.11 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 101 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.073 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่า 0.967 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (AGFI) มีค่า 0.975 และค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากที่สองกำลังสองเฉลี่ย (RMSEA) มีค่า 0.012 แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง เรียงจากมากไปน้อยได้ดังนี้ กลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง (0.27) การจัดการความเสี่ยงและความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกันในองค์กร (0.25) การบูรณาการในการจัดการความเสี่ยง (0.15) ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างข้อได้เปรียบใน

การแข่งขัน (0.09) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ การบูรณาการในการจัดการความเสี่ยงส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงโดยส่งผ่านการจัดการความเสี่ยงและความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมร่วมกันในองค์กร กลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง และความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน (0.17) รวมถึงกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง ส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยง โดยส่งผ่านความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน และการจัดการความเสี่ยงและความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมร่วมกันในองค์กร (0.25) อีกทั้งการจัดการความเสี่ยงและความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมร่วมกันในองค์กร ส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยง โดยส่งผ่านความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน (0.11) และปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมเรียงจากมากไปน้อยได้ดังนี้ กลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง (0.27) การจัดการความเสี่ยงและความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมร่วมกันในองค์กร (0.25) การบูรณาการในการจัดการความเสี่ยง (0.15) ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน (0.09) แสดงได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยง

ตารางที่ 2 ค่าสถิติความสอดคล้องของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม

ค่าดัชนี	เกณฑ์การพิจารณา	ก่อนการปรับโมเดล		หลังการปรับโมเดล	
		ค่าสถิติ	การพิจารณา	ค่าสถิติ	การพิจารณา
χ^2		176.468		128.11	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
p		.000	ไม่ผ่านเกณฑ์	0.073	ผ่านเกณฑ์
p value of χ^2	> .05	0.00008	ไม่ผ่านเกณฑ์	0.07332	ผ่านเกณฑ์
CFI	> .95	0.810	ไม่ผ่านเกณฑ์	0.984	ผ่านเกณฑ์
GFI	> .90	0.981	ไม่ผ่านเกณฑ์	1.967	ผ่านเกณฑ์
AGFI	> .90	0.964	ไม่ผ่านเกณฑ์	0.975	ผ่านเกณฑ์
RMR	< .008	0.284	ไม่ผ่านเกณฑ์	0.006	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	\leq .05	0.092	ไม่ผ่านเกณฑ์	0.012	ผ่านเกณฑ์
CN	\geq 200	1011.69	ผ่านเกณฑ์	1128.01	ผ่านเกณฑ์
		2	เกณฑ์	9	

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติความสอดคล้องของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม ตามตารางที่ 1 พบว่า ค่าสถิติ ไค-สแควร์ของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างก่อนการปรับรูปแบบความสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 176.468 และมีค่า P-Value 0.000 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าดัชนีต่าง ๆ คือ CFI มีค่าเท่ากับ 0.810, GFI มีค่าเท่ากับ 0.981, AGFI มีค่าเท่ากับ 0.964, RMR มีค่าเท่ากับ 0.284, RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.092 และค่า CN มีค่าเท่ากับ 1011.692 ซึ่งดัชนีของ P-Value, CFI, RMR และ RMSEA ไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ จึงมีความจำเป็นต้องปรับรูปแบบความสัมพันธ์ให้มีความ

สอดคล้องกลมกลืนมากขึ้น โดยผู้วิจัยได้ปรับให้ความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน โดยในการปรับรูปแบบความสัมพันธ์จะพิจารณาข้อเสนอแนะจากโปรแกรมหรือดัชนีปรับรูปแบบความสัมพันธ์ (Model Modification Indices: MI) และค่าการเปลี่ยนแปลงพารามิเตอร์ที่คาดหวังมาตรฐาน (Standardized Expected Parameter Change: SEPC) จนได้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์ ที่ปรับแล้วมีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ 128.11 และมีค่า P-Value 0.01332 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาดัชนีการวัดต่าง ๆ คือ CFI มีค่าเท่ากับ 0.984, GFI มีค่าเท่ากับ 1.967 RMR มีค่าเท่ากับ 0.006, RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.012 และค่า CN มีค่าเท่ากับ 1128.019 ซึ่งพบว่า ทุกค่าชี้วัดมีอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านการบูรณาการในการจัดการความเสี่ยง ผลการวิจัยพบว่า การบูรณาการในการจัดการความเสี่ยง มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการที่ดีของการบริหารสหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นหน้าที่หลักของการบริหารจัดการที่ดีของการบริหารสหกรณ์ออมทรัพย์ ประกอบด้วย การบริหารจัดการความเที่ยงตรง กระบวนการที่ดีในการลดความเสี่ยง การนำเครื่องมือการจัดการความเสี่ยง มาปรับใช้ และการจัดการความเสี่ยงให้บรรลุเป้าหมาย ตามแนวคิดและทฤษฎีของ (Morgan and Andersen, 1997); (Power, 2009) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พล อินทเสนีย์, 2558) พบว่า การบูรณาการแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการความเสี่ยงในการทำงานร่วมกันในองค์กรในส่วนงานต่าง ๆ ขององค์กรในการจัดการความเสี่ยงมีประสิทธิภาพพลโลก และยุทธศาสตร์ที่หลากหลาย หรือการบูรณาการ การจัดการความเสี่ยงจะช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายในการบริหารจัดการความเสี่ยงได้มากเนื่องจากมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นว่า กรอบแนวคิดการจัดการความเสี่ยงในองค์กรจะเกิดประสิทธิภาพเมื่อมีการดำเนินการ และพัฒนาอย่างต่อเนื่องยิ่งการจัดการความเสี่ยงในองค์กร และการบูรณาการการจัดการความเสี่ยงจะสร้างคุณค่าให้แก่องค์กรมากขึ้น

2. ปัจจัยด้านกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงให้เห็นว่าความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายใน และภายนอกขององค์กร ที่เกี่ยวกับการกำหนดแผนการบริหารดำเนินงาน และต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคนในองค์กร มีเป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน การจัดสรร การติดตาม และแจ้งให้ทุกคนทราบอย่างชัดเจน ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเป้าหมายของ องค์กรถ้าไม่เป็นไปตามทิศทางที่กำหนดไว้ตามแนวคิดและทฤษฎีของ (Hopkin, 2010); (Teschner, 2008) และผลงานวิจัยของ (ดวงใจ ช่วยตระกูล, 2551) พบว่ากลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงหรือความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมาย และพันธกิจในภาพรวมโดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของ

สถานการณ์ และเหตุการณ์ภายนอกส่งผลต่อกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ ไม่สอดคล้องกับประเด็น ยุทธศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือเกิดจากการกำหนดกลยุทธ์ที่ขาดความร่วมมือจากภาคประชาชนหรือ การร่วมมือกับองค์กร อีกระ ทำให้โครงการไม่ได้นำไปสู่การแก้ปัญหาหรือการตอบสนองอย่าง แท้จริง

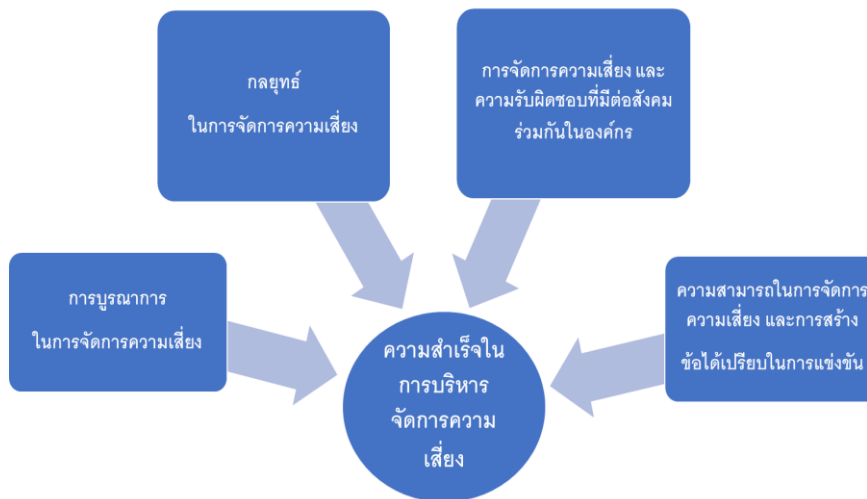
3. ปัจจัยด้านความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและการสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า ด้านความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและการสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน ประกอบด้วย การได้เปรียบในการแข่งขัน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงความสามารถในการจัดการ ความเสี่ยงและการสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันหมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานที่นำทรัพยากรขององค์กร มาใช้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด โดยมีขั้นตอนการบริหารจัดการ สำหรับสหกรณ์จะสามารถ บริหารงานของสหกรณ์ไปสู่เป้าหมายได้นั้น จำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบาย มีการวางแผน การจัดองค์กร การบังคับบัญชา และการควบคุม ซึ่งสามารถกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการได้ ตามแนวคิดและทฤษฎี ของ (Schmidt A, Kunzmann C., 2010) สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชินนิตร์ สุวรรณสุขุม, 2556) พบว่า เป็นการความสามารถในการคิดวิเคราะห์ถึงความสามารถของฝ่ายบริหารในองค์กรในการวางกลยุทธ์ และการ จัดการโครงสร้างของสหกรณ์เป็นอัตราการเติบโตของธุรกิจ บริหารงาน บริหารบุคลากร บริหารเงิน และ บริหารเรื่องเงินปันผล หรือเงินค่าหุ้นล้วนมีความสำคัญในการบริหารในอนาคต

4. ปัจจัยด้านการจัดการความเสี่ยงและความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมร่วมกันในองค์กร ผลการวิจัย พบว่า ด้านการจัดการความเสี่ยงและความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมร่วมกันในองค์กร มีความสอดคล้องกลมกลืน กับข้อมูลเชิงประจักษ์ การออกแบบให้สามารถپذึ้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ประเมินผลกระทบ และกำหนด วิธีการจัดการ ความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในระดับหนึ่งว่าการดำเนินงานใน องค์กรจะบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ตามแนวคิดและทฤษฎีของ (Kurt, 2012) สอดคล้องกับ งานวิจัยของ (กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, 2554) พบว่าการจัดการความเสี่ยงด้านการบริหารความเสี่ยงของ องค์กรด้วยการกำกับดูแลหมายถึงกรรมการผู้บริหารระดับสูงผู้ตรวจสอบภายในและภายนอกองค์กรและ ผู้บริหารความเสี่ยงต้องทำงานร่วมกัน เพื่อกำหนดทิศทางอำนาจและการกำกับดูแลการบริหารงานของผู้มีส่วน ได้เสียของกระบวนการกำกับดูแลคำแนะนำและการกำกับดูแลโดยคณะกรรมการอย่างชัดเจน เพื่อช่วยให้ สามารถปฏิบัติตามหน้าที่และมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลกิจการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

5. ปัจจัยด้านความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยง ผลการวิจัยพบว่า ด้านความสำเร็จในการจัดการ ความเสี่ยง มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้ความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยง การ ประเมินความเสี่ยง และการปฏิบัติตามข้อกำหนดสามารถช่วยทำให้องค์กรปรับปรุงแรงผลักดันในการ ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งเป็นเหตุมาจากการมีธรรมาภิบาล จึงสามารถทำให้ วัตถุประสงค์ขององค์กรมีระดับสูงขึ้น และสามารถกำหนดขอบเขตภายในขององค์กร ที่จะต้องดำเนินการให้ ชัดเจนยิ่งขึ้น ตามแนวคิดและทฤษฎีของ (Mitchell & Ambrose, 2007) สอดคล้องกับงานวิจัยของ (จุฑาทิพย์ เวสสุลสิทธิ์, 2553) พบว่าปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรมาก

ที่สุด คือการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง รองลงมาคือ การปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง กระบวนการในการบริหารการเปลี่ยนแปลง การฝึกอบรมและกลไกด้านทรัพยากรบุคคล การวัดผล การบริหารความเสี่ยง การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้คำเพื่อให้เข้าใจแบบเดียวกัน และการติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ตามระดับ และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรกับระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่มีประสิทธิภาพ

สังเคราะห์ผลการวิจัยโดยภาพรวมออกมาเป็นแผนภาพ ได้ดังนี้

ภาพที่3 ผังความคิดไปสู่การบริหารจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย

ผังความคิดไปสู่การบริหารจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย ทำให้ได้รูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยรูปแบบใหม่ โดยรูปแบบนี้มีองค์ความรู้ใหม่ที่มีจุดเด่นแตกต่างจากรูปแบบเดิม และไม่เคยปรากฏในการศึกษาใดมาก่อน คือ รูปแบบปัจจัยการบริหารจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย ดังนี้ 1) การบูรณาการในการจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย การพัฒนาประเทศชาติทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับสหกรณ์ออมทรัพย์แต่ละแห่งในประเทศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่กำกับ ดูแล และส่งเสริมกิจการสหกรณ์ออมทรัพย์ให้สามารถนำไปใช้ในการจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ทั้งประหยดงบประมาณในการจัดประชุม สัมมนา ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงในการบริหารสหกรณ์แต่ละแห่ง ตลอดจนเป็นเครื่องมือให้ผู้บริหารองค์กรแต่ละแห่งในการบริหารจัดการ เพื่อกำหนดทิศทางการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผลจากการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงน้อยที่สุด แสดงว่าผู้บริหารไม่มีความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสนใจในการจัดการความเสี่ยงและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันในการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการความเสี่ยงให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนขององค์กร และเพิ่มโอกาสในการบรรลุวัตถุประสงค์ การสร้างการได้เปรียบในการแข่งขัน การจัดลำดับความสำคัญของการจัดการความเสี่ยงให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนขององค์กรสามารถพัฒนาก้าวหน้าต่อไปได้อย่างยั่งยืน

1.2 ผลจากการวิจัยการวิเคราะห์ปัจจัยในการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ในประเทศไทยพบว่า ปัจจัยด้านการบูรณาการในการจัดการความเสี่ยงส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงน้อยที่สุด แสดงว่าการบูรณาการกลยุทธ์ที่กิจการเลือกใช้ไม่สามารถจะต้องนำไปใช้ได้จริงจริงในลักษณะที่การบูรณาการให้เกิดการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรไม่บรรลุเป้าหมาย ทำให้บุคลากรทุกคนในกิจการเกิดความไม่เข้าใจและมาเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะของเจ้าภาพความเสี่ยงที่รับผิดชอบการบริหารจัดการกับความเสี่ยง ดังนั้นการบูรณาการ การบริหารจัดการข้อมูลจะต้องมีความถูกต้อง มีความเที่ยงตรงสามารถเชื่อถือได้ ความเป็นปัจจุบัน สามารถตรวจสอบได้ และมีความสมบูรณ์ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำผลการวิจัยที่ได้คือปัจจัยการบริหารการจัดการความเสี่ยงไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการบริหารการจัดการความเสี่ยง เนื่องจากมีผลการวิจัยต่อความสำเร็จในการบริหารการจัดการความเสี่ยงนำไปสู่ความสำเร็จที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการพัฒนาต่อยอดเกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ เกี่ยวกับการบริหารการจัดการความเสี่ยงให้เกิดความสำเร็จในการบริหารการจัดการความเสี่ยงของสหกรณ์ และสหกรณ์ออมทรัพย์อื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

เอกสารอ้างอิง

- กรมตรวจบัญชีสหกรณ์. (2565). รายงานสรุปภาพรวมการใช้อำนาจนายทะเบียนสหกรณ์สั่งการให้ คณะกรรมการดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องทางการเงินการบัญชีและไม่ใช้ทางการเงินและการบัญชี ไตรมาสที่ 2. ส่วนวิจัยและพัฒนาสารสนเทศทางการเงิน สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2556). การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (SEM) ด้วย LISREL. กรุงเทพมหานคร: สามลดา.
- กฤษฎี สาลิกา. (2560). ผู้นำสหกรณ์ยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: สามแพร่ง.
- กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (2554). การจัดการความเสี่ยงและตราสารอนุพันธ์เบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: เพียร์สันเอดดูเคชั่น. อินโดไชน่า.
- จุฑาทิพย์ เวสนุสิทธิ์. (2553). ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรในกลุ่ม บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน. การศึกษาด้วยตนเองบัญชีมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชนินทร สุวรรณสุขุม. (2556). การบริหารความเสี่ยงการให้สินเชื่อของสหกรณ์ในจังหวัด ชุมพร, มหาวิทยาลัย แม่โจ้. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2565. แหล่งที่มา: <https://www.e-manage.mju.ac.th/openFile.aspx?id=MTg5MDA5>.
- ดวงใจ ช่วยตระกูล. (2551). การบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คุษณินพนธ์ ปรินญาคุษณินบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565). ประเด็นเศรษฐกิจในรอบปี. รายงานเศรษฐกิจและการเงิน. สายนโยบาย การเงิน. กรุงเทพมหานคร.
- นุกูล กรยีนยงค์. (2554). หลักและวิธีการสหกรณ์. ภาควิชาสหกรณ์. คณะเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตร.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พล อินทเสนีย์. (2558). การบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาการเกษตรกระทรวง เกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพมหานคร
- รุ่งรัตน์ ครุฑเวโช. (2560). ลักษณะผู้นำสหกรณ์ที่ดี. กรุงเทพมหานคร: สารสหกรณ์ออมทรัพย์ สป.
- David McClelland (1993). *Strategic Management and Business Policy*. 8 th Ed. Upper Saddle River, NJ: Pearson Education.
- Hair, J., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis*. (7th ed.). Upper saddle River, New Jersey: Pearson Education International.

- Hopkin, P. (2010). *Understanding Evaluating and Implementing Effective Risk Management*
- Husted, B. W. and De Jesus Salazar, J. (2006). *Taking Friedman seriously: maximizing profits and social performance*, *Journal of Management Studies*, 43 (1), pp.75-91.
- Kurt. (2012). *The Dynamic offromp Action*. Education Leadership. Management Framework. Standards & Regulations News. December 1, 2009. (Online). http://engineers.ihs.com/news/2009/iso_31000-risk-management-120109.htm., December 13, 2560.
- Mitchell, M. S., & Ambrose, M. L. (2007). Abusive supervision and workplace deviance and the moderating effects of negative reciprocity beliefs. *Journal of Applied Psychology*. 92 (4), 1159-1168.
- Morgan & Andersen. (1997). *Images of organization*. (2nd ed.). Newbury Park, CA: Sage.
- Power, Michael. (2009). *The risk management of nothing Accounting, Organizations and Society*, 34 (6-7). 849-855. ISSN 0361-3682.
- Schein, Edgar H. (1985). *Organizational Culture and Leadership*. San Francisco: Jossey-Bass Publishers
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2010). *A beginner's guide to structural equation modeling* (3rd ed.). Routledge/Taylor & Francis Group.
- Schmidt A, Kunzmann C. (2010). *Ethnographically Informed Studies as a Methodology for Motivation Aware Design Processes*. In Proc. MATEL-2010-2012, ECTEL 2010, Palermo, Italy.
- Teschner. (2008). *Einschränkung der intramitochondrialen Redoxkontrolle in C2C12-Myoblasten*.
- Waber. (1947). *The Theory of Social and Economic Organizations*. Translated by A.M. Handerson and T. Parsons. New York: Free Press.